

המספד בירושלים

1) מאמרי הראי"ה, המספד בירושלים

צריך להבין בכלל למה אנו צריכים לשני משיחים, משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, והרי התכלית המכוון הוא שנשיא אחד יהיה לכולם, ודוד עבדי נשיא להם לעולם.

אמנם כשם שיצר השם יתברך באדם הגוף והנשמה, ולעומתם הכוחות הנוטים להחזיק קיום הגוף על מכונו לשכללו ולפתחו וכן הכוחות המחזיקים כוח הנשמה הרוחנית ומעדנים ומשכללים אותה – ותכלית השלמות הוא שיהיה הגוף חזק ואמיץ ומפותח כראוי והנשמה בריאה וחזקה ומשוכללת, מושכת אחריה בכוחה האדיר את כל כוחות הגוף האמיצים והחזקים לתכלית השכל הטוב והטהור, חפץ העליון ברוך הוא בעולמו –

כן הכין בישראל ביחוד שני אלה הכוחות; הכוח המקביל לערך הגוף האנושי השוקק לטובת האומה במעמדה ושכלולה החומרי, שהוא הבסיס הנכון לכל התכונות הגדולות והקדושות שישראל מצויינים בהן, להיות עם קדוש לד' אלקי ישראל ולהיות גוי אחד בארץ לאור הגויים, והצד השני עצם הכוח לשכלול הרוחניות בעצמה. וההבדל שביניהם, שלהצד הראשון יש דוגמא בין כל עמי הארץ לישראל, כמו שאנו שרים להם בגופניות כאשר האדם שוה בכוח החיים שבו לאחד הבעלי חיים, והצד השני הוא העניין המתייחד לישראל עצמם שעל זה נאמר ה' בדד ינחנו...

הנה מתחילה הוכנו ב' הכוחות הכלליות בשני השבטים שהוכנו למלך בישראל: אפרים ויהודה, שהוא כלל יוסף ויהודה. וכמו בתחילה מעשי אבות סימן לבנים יוסף היה המשביר, ששלח אותו אלקים לפליטה גדולה להחיות עם רב, והחיה את יעקב ובניו בחיי החומר, לחם לפי הטף בעת שגם כן כל הארץ באו למצרים לשבור, והיה נבלע בין האומות וידע שבעים לשון, שהוא מורה על הצדדים שיש יחס שיווי בין ישראל לעמים כולם, ומכל מקום ידע כוח קדושתו. ודוקא על ידי זה היתרון, אין עשו נופל כי אם ביד בניה של רחל, כענין מיניה וביה אבא ניזיל ביה נרגא. ויהודה מיוחד לכוח ישראל המיוחד והיתה יהודה לקדשו...

והנה תכלית בחירת מלכות בית דוד היה שיהיו ב' הכוחות נכללים כאחד, ולא די שלא יהיו סותרים זה את זה כי אם עוד עוזרים זה לזה...

ולא שגרמו עוונות ישראל מאסו במלכות בית דוד עד שנחלקה האומה, עשרת השבטים שאפרים שהוא כוח יוסף בפ"ע, ויהודה בפ"ע, היה הכל מאוחד בכוח אחד על ידי עץ יהודה שהיה כולל גם כן כוחו של יוסף...

ועל ידי קיבוץ ב' הכוחות יחדיו היו שניהם מתעלים; הכוח החומרי היה מתעדם ומתקדש מצד קרבתו אל הקדושה המיוחדת לישראל, והכוח הרוחני היה מתחזק ומתאמץ בכוח חיים מלא ואדיר כדי לגלות הודו ותפארתו על ישראל, עד שקרני הודו היו מאירים גם כן על העולם כולו...

על כן עומד בכל משך זמן הגלות המצב הכללי של האומה בדרך ניהודי של אלה שני הכוחות. שלפעמים מתגלה נטיה לחזק הלאומי החומרי ויתר הצרכים האנושיים הכוללים, שנובע בעיקרו מיסוד הנטיה המיוחדת ליוסף ואפרים, ולפעמים מתנערת הנטיה הרוחנית לקיומה של תורה והפרחת הצד הרוחני המיוחד לישראל, להרים קרן ביראת ד', באהבתו ובאהבתה של תורה ודרכיה...

הנה מתנערים באומה כוחות לכל צד. וכמו שהכוחות המגבירות את הרוחניות, הם מכשירים למידת משיח בן דוד שהתעודה התכליתית היא עיקרו ויסודו – כי באמת מרכז החיים הוא ההתעלות הרוחנית, אלא שאי אפשר שתהיה הרוחניות מפותחת כראוי אם לא יהיו שלמים עמה כל הקניינים החומריים הנדרשים לאומה שלמה ומשוכללת – כן ההתנערות לבקש חזק לאומי חומרי ויתר מכשירי החיים הכלליים, הם הכשרת משיח בן יוסף. וכשהם משמשים בערבוביא, מצרת הגלות ומקוצר הדעות ופיזור הכוחות, הם חבלי משיח, הכוללים חבלי שני משיחים, אשר חרפו איבך ד' אשר חרפו עקבות משיחך, שתי העקבות של תרין משיחין

והנה פעולת משיח בן יוסף שתהיה ההכשרה הכוללת – אף על פי שודאי תהיה עם זה ממולאת בדעת ויראת ד' שנמצאת הרבה גם כן – לתכלית הכשרת כלל האנושיות. מכל מקום כיון שהיסוד העיקרי המרובה באיכותו, שהוא התייחדות הצורה הפרטית הישראלית בהתגברה, אינו בולט בו כל כך, אי אפשר לו להתקיים. על כן עתיד משיח בן יוסף להיות נהרג, אמנם כשיהרג יכירו הכל העיוות, שאמנם לא היה הדור ראוי להכיר הערך של הנטיה לתגבורת כוללת, איך לקבל ממנה רק הטוב, ואת הטוב באמת לקבל, ולשעבדה לתוקף הצד העליון שבתעודת ישראל, למשיחות בן דוד...

אמנם אחרי הנסיון האחרון של סיבת מניעת הקיום של משיח בן יוסף, יתבוננו הכל שבאמת אין כאן כוחות מתנגדות ושראי להכניס הכל בחוברת אחת ולסדר דרכי האומה, באופן שכל שכלול כללי יהיה בסיס לשכלול הישראלי המיוחד. ותהיה ההכרה בחסרון ההצטרפות משני הצדדים, בין מן הנוטים אחרי החומריות והכלליות, בין מהנוטים אחרי הרוחניות והפרטיות. על כן יהיה המספד גדול מב' הצדדים, שיכירו שיש טעות ביסוד הנטיות, שהן בנאות להיות מתאחדים, וכל כך גרמו קלקולים בנטותם לפירוד, לחבל איש מעשה רעהו

הנה, בתור עקבא דמשיח בן יוסף, נתגלה חזיק הציונות בדורנו, הנוטה לצד הכללי ביותר, ומצד חסרון הכשרותו אין הכחות מתאחדים, להשכיל מעבר מזה איך שההכשר הכללי לישראל אינו כ"א בסיס ליסודו המיוחד, וע"כ צריך שתהיה ההנהגה מכוונת לתכלית ההתעלות המיוחדת, ולהיות מושפעת הרבה מהסגולה של יחידי הדור צדיקים וחכמי תורה, ולעומת זה ההכרה שהחפץ לחזקם של ישראל והתנערותם בתור אומה חיה, עם כל צרכיה החומריים, שהוא דבר נכון כשמצטרף לכל התכונה הראויה, גרמה עד כה שלא הצליחה במעשיה, עד שחסרון ההצלחה גרם לסכסוכי דעות וריב אחים, שהלכו בדרך מסוכנה כזאת עד שהמנהיג הראשי נפל חלל מעוצר רעה ויגון

ע"כ ראוי לנו לשים אל לב להשתדל לנטית ההתאחדות של עץ יוסף ועץ יהודה...

ע"כ אמרו בזהר בראשית ד"ר רב מתיבתא אשר בהיכלא דמשיחא אמר, מאן דלא הפיך מרירא למתיקא וחשוכא לנהורא לא ייתי הכא", כי יסוד הכשר דורו של משיח הוא להשתמש בכל הכחות היותר גסות לצד הטוב והקדושה היחידית שנתעטרו בה ישראל

2) קול התור א:

על-פי רבנו הגר"א, כל עבודת קבוץ גלויות, בנין ירושלים והרחבת ישוב ארץ-ישראל להחזרת השכינה, כל עיקרי העבודה וכל פרטיה ופרטיה, נאחזים ביעודו ובתפקידו של משיחא דאתחלתא, משיח הראשון, משיח בן יוסף, שהוא הכח הנסי, המסייע לכל פעולה הנושעת באתערותא דלתתא על דרך הטבע, כי משיח בן יוסף מארץ, ומשיח בן דוד משמים

3) שמונה קבצים ב:רנט

הרעיון של העלאת הניצוצות, כשהוא מתגלה בנשמה בתור הכרה פנימית, כבר מחייבת היא את המשיג ללכת תמיד בדרך עבודת קודש זו. שהוא יסוד של בכל דרכיך דעהו. ומתוך עבודת הפרט בא הוא לעבודת הכלל. להצדיק את כל התנועות של הטבת המצב החמרי שבאדם ושבאומה, עד שהוא מתדבק לאהבת ישוב ארץ ישראל שנתגלה בימינו, וברוב אורה הוא מעלה את הרעיון ואת נושאו, ומאירם באור החיים. וארחותיו כולם של אוהב ישראל בקדושה כזה מתעלים, עד שאכילותו הן קרבנות ממש, ושתייתו נסכים, וכל סדרי חייו מערכות קדושות, משפיעות אור וחיים לגדודי מעלה וצבאות מטה, ובכל תושיה יפריח ציצים ופרחים, ולרגעים יפתו מעינותיו פלגים יבלי מים. ואהבת הבריות אין קץ מקנת תמיד בלבבו, וחדות עולמים חיה בנשמתו, ונהנים ממנו עצה ותושיה בכל עת ובכל שעה, וכלביא יקום, וכארי יתנשא, להמתיק גבורות ולהרבות חסדים טובים. על כל עולם מעולמי עד, ועל כל רוח ונפש מכל יצור

4) אורות התחיה פרק יט

סדר הגאולה ותחית האומה בארץ ישראל צריך ללכת ע"פ סדרי הנבואה של "זרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם זרע בהמה", - "זרע אדם לחד זרע בהמה לחד". שלמות הצורה מוכרחת להבא. הנפשות הנוטות לבנין מעשי, לישוב ארצי ולשאיפה מדינית, מוכרחות להתיצר בכל הגונים החזקים הצריכים למדה זו, והאנשים בעלי הנפשות האציליות, מחיי הרוח ומעדני הנשמה, המודיעים, ומזריחים את אור ד' העליון על האומה והעולם, גם הם יצאו אל הפועל בכל מלואיהם. דוקא טפוסים מלאים משפיעים יפה אלו על אלו ומתחברים יחד ליצירת גויה לאומית אורגנית גדולה, שאור חיי נשמה קדושה כבירת כח זורח עליה....

5) אורות התחיה פרק לד

ההתעמלות, שצעירי ישראל עוסקים בה בארץ ישראל לחזק את גופם בשביל להיות בנים אמיצי כח לאומה, היא משכללת את הכח הרוחני של הצדיקים העליונים, העוסקים ביחודים של שמות הקדושים, להרבות הבלטת האור האלהי בעולם, ואין גילוי אור אחד עומד בלא חבירו כלל. (שמואל ב ח יג): "יעש דוד שם", (שמואל ב ח טו): "דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו", (שמואל ב ח טז): "ויאבב בן צרויה על הצבא"... אלא שע"י הכוונות העליונות עולה הנשמה הפנימית, וע"י המעשים המאמצים את גוף היחידים לשם הכלל עולה הרוחניות החיצונית. ושניהם כאחד משכללים את סדרי הקדושות כולם, בהבלטת אפיה של האומה בפרשה הקטנה שכל גופי תורה תלויים בה: (משלי ג ו): "בכל דרכיך דעהל".

ואל יפלא אם יש חסרונות במהלך החיים של העוסקים באימוץ הגופני ובכל החיזוקים הארציים שבישראל, כי אפילו הופעת רוח הקודש צריכה בירור מתערבות ציחוחי טומאה שמתערבים בה, והיא הולכת ומיטהרת....

6) אורות ישראל ו:

במשיח בן יוסף מתגלה התכונה של לאומיות ישראל מצד עצמם. אמנם התכלית האחרונה אינה התגדרות התיחדות הלאומיות בלבדה כ"א השאיפה לאחד כל באי עולם למשפחה אחת לקרא כולם בשם ד', ואע"פ שזה צריך ג"כ מרכז מיוחד מ"מ אין הכונה כולה רק המרכז כ"א פעולתו ג"כ על הכלל הגדול. וכשצריך העולם לעבור ענין הלאומיות אל הכללות צריכה להיות ג"כ כעין הריסה אל הדברים שהושרשו מצד הלאומיות המצומצמת, שיש עמה המגרעות של אהבה פרטית יתרה. על כן עתיד משיח בן יוסף ליהרג, ומלכות אמתית וקימת תהי' משיח בן דוד. וכשמת הכוסף אל הטוב הכללי מגיעה לביטול ערכה של התיחדות הלאומיות, הנה עוד צעד אחד והרע יהי' מבוטר ג"כ מחיי היחידים, נמצא שביטול יצר הרע והריגת משיח בן יוסף קרובים הם בענינם זל"ז. לפיכך נחלקו חז"ל ב'פ' החליל על הפסוק והביטו את אשר דקרו, אם הוא על משיח בן יוסף שנהרג או על יצר הרע שנהרג